

Detta år föddes, i Tåby socken, 17 barn, varav 10 var flickor och 7 pojkar. 6 äkteskap ingicks. 15 stycken dog, varav 10 var minderåriga. Bland de äldre döda var nämndemannen Nils Eringisslesson i Ljunga 67 år gammal.

Detta år torde varit regnigt och besvärligt. Kyrkoherden i Konungssund skriver, att detta år föll så mycket regn, att vid Perstiden var all rågen förgrödd och förskämd och jorden alldeles odugelig att taga emot höstsådden. Detta årets vinter 1722 - 23 var det ingen vinter, så att ingen färd över Bråviken kunde företas efter virke på allmanningen i Kolmården. Förhållandet bör ha varit lika i Tåby.

För de indelta soldaterna började nu en lugn och behaglig tid. Visserligen var ryttarna tvugna, att " några gånger i veckan " rasta hästarna och de förekom möten månadsvis vid Fristad, men inga större eller längre marscher förekom. Samma var det med båtsmännen, de kom under dessa år framöver, att kommenderas 1 1/2 till 2 månader sommarrid för arbete på Carlskrona flottstations färdigbyggande och eventuellt på några kortare kommenderingar för transporter till sjöss.

Ingen ändring av ryttarna eller båtsmännen förekom detta år.

Från sockenstämman finns inget särskilt att notera, annan än att tiondeladan, som föregående år lagats med nya stolpar av sockenmännen, nu täcktes med halm på taket också av sockenmännen.

Från häradsrättens förhandlingar, som även detta år hölls i Fristads gästgivaregård, kan följande nämnas:

Kronolänsman Anders Andersson hade instämt kvinnfolket Margareta Hult vid Alm, för att hon framfött ett oäkta barn.

Margareta skyllde på husbonden faktor Jacob Spalding, som var änkling. Spalding försökte förneka på alla upptänkliga sätt, men när han ålades, att med ed besvärja sin oskuld, föll han till föga och erkände lägersmålet. För den skull dömdes faktor Spalding, att böta 10 riksdaler silvermynt och Margareta Hult 5 daler silvermynt.

Dessutom skulle båda, stånda en söndag på pliktballen i Tåby kyrka och Spalding ålades att ersätta barnets underhåll med 60 daler silvermynt till det var 8 år gammalt och sedan intill det själv kunde föda sig med 50 daler silvermynt om året.

Häradsrätten gav tillstånd till, att 5 ekar skulel få fällas på vägen å Bjärka ägor. Ekarna var odugliga till skeppsbyggande och hindrade, att vägen kunde göras å bred, som utfärdade publikationer föreskrev.

Kyrkoherden Johan Collander och profossen Hans Ljungeld hade instämte varandra.

Kyrkoherden, att profossen grävt torv på den gemensamma marken och profossen, att kyrkoherden skulle lagt sin fägata över den gemensamma åkern. Utslaget blev, att båda förbjöds fortsätta med sin veksamhet och båda böta vardera 3 daler silvermynt.

Ragntorps ägro, som var fjärdingsmannens boställe, blev skilt från Skällingstad ägor genom en syneförrättning.

Jost och Anders Johanssöner i Tåby anklagade rådmannen Johan Hagman för de

skador, som orsakats på Blinnestads åkrar, genom deras kreaturs betande. Hagmans gärdesgård befanns urusel och han dömdes, dels att inom 6 veckor iordningsställa gärdesgården, dels att betala 5 halvspann råg eller 3 riksdaler silvermynt.